

शत० ब्रा० १४, ६, २, ६ । “याखल्वैका सभा जगदात्मिका
सा त्वदात्मिकैवेति त्वमेकसंभमसीति” भा० ।

एकसर्ग पु० एक एकविषयः सर्गः चित्तवृत्तिः यत् । १एकाये
एकताने एकमात्रासक्तचित्ते अमरः । कर्म० १२ एकसूट्टो पु०
एकसूत्र पु० एकं सूत्रं वादनसंभनं यत् । डमरूपे वाद्ये
यन्त्ररत्ना० । तस्य एकसूत्रवेष्टनेन वादनात् तथात्वम् ।

एकस्थ त्रि० एकस्मिन् तिष्ठति स्या-क ७त० । एकत्वस्थिते
“एकस्यसौन्दर्यदिच्छयेव” कुमा० । “तान्येकस्यानि स-
र्वाणि ततस्त्वं प्रतिपत्स्यसे” भा० व० १७ अ० । “हन्त-
कस्य” कचिदपि न ते चण्डि ! सादृश्यमस्ति” मेघ० ।
स्या-क्त ७त० । एकस्थितादयोऽप्यत्र त्रि० ।

एकहंस म० एकः अष्टो हंसोऽत्र । सरोभेदरूपे तीर्थभेदे
“एकहंसे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् । कृतशौचं
समासाद्य तीर्थसेवी नराधिप । । पुण्डरीकमवाप्नोति कृत-
शौचो भवेच्च सः” भा० व० ८३ अ० । “हन्ति गच्छति
जायताद्यवस्था इहलोकपरलोकौ वा हंसः कर्म० १२ जीवे ।
“शुकमादाय पुनरैति स्थानं हिरण्मयः पौरुष एकहंसः”
“स ईयते अमृतो यत् कामं हिरण्मयः पौरुष एक
हंसः” शत० ब्रा० १४, ७, १, १२, १२ । “शुकं शुद्धं-
ज्योतिष्मदिन्द्रयादिमात्रारूपं गृहीत्वा पुनः स्वप्ने-
तत्कर्मोपरमानन्तरं जायद्भोगहेतुकर्मणा जागरितं स्या-
नमागच्छति हिरण्मयश्चैतन्यज्योतिःस्वभावः पौरुषः
पुरुष एव स्वार्थे अण् एकहंसः एकशायो हंसश्चैत्येकहंसः
एक एव जायतृस्वप्नाविहलोकपरलोकौ च हन्ति गच्छति
हिनस्तीति वा एकहंसः” भा० जीवस्थोपाधिकृतजाय-
ताद्यवस्थाभिनं किञ्चिद्विकृतत्वमिति द्योतनार्थमेकत्व-
विशेषणम् ।

एकहायनी स्त्री एकोहायनो वयोमानं यस्याः ङीप् । एक-
वर्षवयस्कायां स्त्रीगव्यादौ । एकहायन एकवर्षवयस्को
पशुमात्रे त्रि० । “अजमेधावनड्वाहं खरं चैवैकहाय-
नम्” मनुः । २एकाघोत्पत्ते धान्यादौ त्रि० तत् वयो-
वाचित्वाभावेन स्त्रियां न ङीबिति भेदः एकहायना इत्येव

एका स्त्री सर्वत्र अभिन्नत्वेन स्थितायां १डुर्गायाम् “एका सा
तृष्टक्त्वेन विना सर्वत्र विश्रुता । यथा तं व्यज्यते व-
र्णैर्विचित्रैः स्यटिकोमणिः । तथा गुणवशाद्देवी नामाभावेषु
वर्ण्यते” देवीपु० ४५ अ० । २द्वितीयरहितस्थायाम् “एकै-
वाहं जगत्पत्न्यां द्वितीया समापराः” देवीमा० । ३ए-
कत्वान्वितस्थियाश्च “अजामेकां बोहितशुक्लकृष्णां बह्वीः

प्रजाः सृजमानां सखाः” इति श्रुतिः “एका सुमित्रा
सह लक्षणेनेति” भट्टिः । पुत्रयोरेकत्वोत्पत्तिकथनार्थमे-
केति विशेषणम् । अन्ये तु ए विष्णौ कायति अभिरुते
कै-क अलुक् स० । विष्णुरतेत्यर्थमाहुस्तेन ४तदर्थे त्रि० ।

एकाकिन् त्रि० एक+असहाये पक्षे आकिनि । सजार्तय-
सहचररचिते “एकाकी हयमारुह्य जगाम गहनं वनम्”
देवीमा० । अत्र हयस्य विजातीयत्वात् तत्सहायत्वे-
ऽपि न क्षतिः । असहायत्वञ्च एकजातीयक्रियाकरणे
अन्यसहायरहितत्वम् तेन हयस्य स्वगतिक्रियां प्रति सह-
चरत्वाभावात् नानुपपत्तिः । तत्रान्यत्वं प्रकृत्यर्थसंख्या-
न्वितपदार्थभिन्नत्वम् तेन “एकाकिनोऽपि परितः पौरु-
षेयकृता इव” भाषे प्रत्येकमेकत्वसंख्यान्वितानां राम-
कृष्णोद्भवानामन्यासहायकत्वात् एकाकिन इति प्रयोगः ।
“एकाकी चिन्तयेन्नित्यं विविक्ते हितमात्मनः । एकाकी
चिन्तयानोहि परं श्रेयोऽधिगच्छति” मनुः । “एका-
किना चात्ययिके” मनुः । स्त्रियां ङीप् । “एकाकिन्यपि
यामि सत्वरमतः द्योतकमात्रावत्तम्” सा० दू० ।

एकाक्ष पु० एकमक्षि यस्य षच् समा० । १काके । २काये
त्रि० । स्त्रियां ङीप् । काकस्य यथा तथात्वं तथोक्तं
रामा० अ० का० १०५ अ० यथा
“एवमुक्तस्तु रामेण संप्रार्थ्य स वायसः । अध्यगच्छदु-
दयोरक्ष्णोस्वामेकस्य पण्डितः । सोऽब्रवीद्राघवः काको
नेत्रमेकं त्वजाम्यहम् । एकनेत्रोऽपि जीवेयं त्वत्प्रसा-
दान्नराधिप ! रामाहुच्चातमेकं तत् (इषोकास्त्रम्) काक-
नेत्रमशातयत्” । तज्जातीयत्वादन्येषामपि तथात्वम् ।
एकनेत्रादयोऽप्युभयत् । स्त्रियां भुभयार्थे टाप् ।

एकाक्षर न० एकमद्वितीयमक्षरम् । १एकमात्रवर्णे “एकाक्ष-
रद्वयहरण्येव प्रथमं वदन् कुमारो वदति” शत० ब्रा०
११, १६, ४ । २एकस्वरवर्णे ““एकाक्षरात् कृतोजातेः सप्र-
स्याञ्च न तौ सृष्टौ” व्या० का० ओमित्येकाक्षरसृष्टीर्थरुपा-
सीत” ङा० उ० । “एकाक्षरं परं ब्रह्म इति” मनुः ।
“एकाक्षरम् ओङ्कारः” कुल्लू० । ओङ्कारस्य द्विवर्ण्यत्वेऽपि
एकस्वरवर्णवत्त्वात् एकाक्षरत्वम् । अष्टाक्षराजुष्टुबदौ
स्वरवर्णैर्नैवाक्षरत्वव्यवहारात् स्वरवर्णमनुष्ठार्थं केवल-
व्यञ्जनवर्णस्य प्राक् अतुच्चार्यत्वात् तस्य सर्वत्र उच्चारणे
क्षरत्वाभावात् अक्षरत्वम् । एकमक्षरं यत् । २एकाक्षर-
शुक्ते त्रि० स्त्रियां गौरा० ङीप् । “शिरो मे काष्ठिका
पादौ क्रीडकारेकाक्षरी परा” श्यामाकर्मचम् ।